

lighed; men nu seer man til sin Forbauselse, at, efter at denne Mand længt er forsvunden fra de Levendes Tal, tage de fra den anden Side ham til Indtægt ved alle mulige og umulige Veiligheder. Hvorledes dette kan rimes sammen, det har jeg først i Dag bragt i Erfaring, da vi nu hørte det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen). Nu ville de Herrer lægge Mærke til, at det ærede Medlem siger, at Tscherning var blandt dem, der vilde hævde de kongelige Prærogativer, naar de bleve angrebne, men jeg skulde mene, at det vilde vi vel Alle. Der er vist ikke et eneste Medlem i denne Sal, som ikke vil hævde de kongelige Prærogativer. Men Spørgsmaalet er, hvad det er for kongelige Prærogativer, og hvorledes de skulle anvendes, det er en anden Sag. Altsaa jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan anføre Oberst Tscherning som Bevis for de Paastande, han og hans Meningsfæller nu gjøre gjældende. Jeg kommer nu til hans Oplæsning af Tschernings Udtalelse om den provisoriske Finantslov i 1853. Jeg takker ham, fordi han læste saa vidt, at vi grundig kunde forstaa, hvad Tscherning havde ment dermed, Tingene var jo netop den, at Opløsningen faldt saaledes, at nye Valg ikke kunde udskrives, førend Finantsloven var udløben; og at Regeringen da var nødt til at udstede en provisorisk Finantslov, vil Enhver let kunne forstaa. Men det vide vi Alle, at det førte til Rigsretsanklage; den var Tscherning imod; han var det eneste Medlem, som stemte imod denne Rigsretsanklage. Men det var ikke, fordi han jo var enig med de øvrige af Thingets Medlemmer i, at der var flet Overgreb fra Regeringens Side i stor Stil. Men hvorfor gif han da imod? Lad os huske hans mindeværdige Ord, da han sagde: De skulle ikke tage Andet og opføre imod Ministeriet end det, hvormed de kunne ramme det for Banden; men de tage Marineministeren med, naar han har gjort en Udgift i Genhold til sin Overbevisning om, at der var Ufred i Europa. Det var det, Tscherning var imod. Men nu kommer det ærede Medlem paa en besynderlig Maade og blander hans Udtalelse ind i de politiske Tilstande, vi nu have. Jeg drifter mig til paa den Af dødes og for Resten ogsaa paa mine egne Vegne at nedlægge en alvorlig Protest imod Anvendelsen af et tidligere Medlems Udtalelser i en saadan Retning, som det ærede Medlem, der nu talte sidst, gjorde. Det kan i og for sig være glædeligt for Mænd, der sætte saa høj Pris paa Oberst Tschernings Minde, som jeg gjør, at man nu føler Trang til af og til at drage

hans Udtalelser frem for at bevise denne eller hin Paastands Rigtighed. Det kan i og for sig kun glæde mig, og naar det er fra den rigtige Side, at dette ster, bevise disse Citater som Regel ogsaa, hvad de skulle, men naar Fremdragelserne af Oberst Tschernings Udtalelser komme fra den Side, hvortil den ærede sidste Taler hører, er jeg altid vis paa, at havde den Af døde levet og den Dag i Dag været til Stede i vor Forsamling, skulde man have hørt ham nedlægge den stærkeste Protest imod, at hans Udtalelser sit en saadan Anvendelse. Men disse Citater vare rigtignok ogsaa da udeblevne, og det af gode Grunde. Men de ærede Herrer paa den Side maa vide, at vi Andre synes, at de, som dog maa være bekendte med, hvorledes disse Udtalelser, der ere blevne nævnte, faldt, og som maa vide, hvorledes denne Mand har set paa disse Ting, skulde væmmes ved, at hans Udtalelser drages frem og gjøres gjældende som Forsvar overfor den nuværende Regerings Styrelse. Jeg i det Mindste vil nedlægge en alvorlig Protest derimod, og jeg vil raade det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds til ikke oftere at komme med denne Slags Citater; thi saa længe jeg er Medlem i denne Sal, skal jeg være villig til at optage Kampen med ham om Anvendelsen af denne Mand's Ord. Jeg kan sige som det ærede Medlem, at jeg ikke i Tielikket er saa godt forberedt, som det vilde være heldigt at være, for med tilstrækkelig Bægt, Punkt for Punkt, at imødegaa hans Anvendelse af de fremdragne Udtalelser. Men vi have jo Arkivet til vor Raadighed, og skulde det blive nødvendigt, skal jeg gjerne søge tilbage til Tschernings Udtalelser og optage Kampen med enhver af de Herrer fra den anden Side, der vil forsøge paa at tage ham til Indtægt for en Politik, som den Af døde og flere med ham fra samme Tid aldrig havde tænkt sig kunde blive raadende i det danske Rige. Saa mærkværdigt regjere vi nu, at jeg er vis paa, at Ingen af dem, som have været med til at skrive Grundloven, og som nu ere gaaede bort, nogenstunde har tænkt paa, at vi skulde kunne komme ind i saadanne Tilstande, som nu findes. Havde de tænkt det, er der ikke Tvivl om, at de da vilde have truffet Foranstaltninger i disse Grundlove af en saadan Art, at det ikke havde kunnet lade sig gjøre at drive os derhen, hvor vi nu staa. Nei i 1866, da Grundlovsforandringen fandt Sted, og man smurte os om Munden med skjønne Talemaader — vi bleve den Gang ordentlig sæbede ind af sine Barberer — var man nødt til blandt Andet at paa staa, at Stattebevillingsretten vilde ligesaa godt som tidligere blive høst